

[Madsen-Mygdal.]

der har den højtærede Minister i Dag ikke andet at sige, end at Oppositionen var jo uenig, de kunde ikke enes om noget som helst, og saa kunde „jeg“ altsaa ikke paa-begynde en Forhandling.

Ja, det forekommer mig dog at være en ejendommelig Begrundelse. Der staar virkelig ikke i § 7, at Oppositionen skal være enig, eller „paa Betingelse af“ eller „saa-fremt Oppositionen er enig“, skal Handelsministeren inden 1. August fremsætte Forslag eller indlede Forhandling. Nej, der staar virkelig, uden Hensyn til om Oppositionen er enig, om der er forskellige Meninger om, hvorvidt vi skal gaa Toldvejen eller andre Veje, at Handelsministeren skal indlede Forhandlinger, og naar Regeringen indleder Forhandlinger, plejer det at være paa den Maade, at Regeringen siger, hvad den vil. Nej, højtærede Handelsminister, jeg har aldrig nægtet at forhandle, men jeg har tilladt mig — ikke paa noget særlig tidligt Tidspunkt, men da jeg skønnede, at det var Handelsministerens Hensigt at hale det hele ud — at fremsætte min Opfattelse, som maaske kunde være Udgangspunktet for en Forhandling, og naar den højtærede Handelsminister nu siger, at man ønskede min Medvirksomhed, men jeg nægtede at medvirke, saa maa jeg sige: Nej, min Medvirksomhed har aldrig været ønsket af den højtærede Handelsminister. Handelsministeren har aldrig nogen Sinde udtalt Ønske om eller gjort Forsøg paa at indlede en Forhandling om, hvad der skulde træde i Stedet. Først Mandag i forrige Uge, Dagen før Forslaget skulde fremsættes her i Rigsdagen, fik vi Meddelelse om, at et saadant Forslag vilde blive fremsat. Det er alle de Forhandlinger, der fra Handelsministerens Side er ført eller ønsket i Udvalget. Den højtærede Handelsminister siger, at der kom jo et Forslag om Told paa Rigsdagens Bord. Ja, men det kommer jo slet ikke dette ved. Det kan da ikke være den højtærede Handelsministers Mening, at det gør det, for saa havde det været hans Pligt at forelægge Forslaget til Forhandling i Udvalget. Det Forslag, som er vedtaget af begge Rigsdagens Ting, er jo et rent Beskyttelsestoldforslag vedrørende en Række Livsfornødenheder med det bestemte Formaal for Øje — det ved det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen meget godt — at skabe en ny kunstig Beskyttelse for Industrien, for at skabe Muligheder for, at de høje Tariffønninger, som det ærede Medlem talte saa smukt om, kan opretholdes. Det er Formaalet med det, og det har ingen som helst Forbindelse med det Forslag, vi drøfter her. Hvis det havde været Tilfældet, burde

Forslaget have været drøftet i Valutaudvalget i Henhold til § 7, og saa burde det ikke have været færdigbehandlet, før vi tog fat paa selve Valutaloven.

Den højtærede Minister udtalte, at en skandinavisk Krone var noget, man ikke kunde gaa med til, for der eksisterede ikke nogen skandinavisk Krone. Nej, men der eksisterer dog en svensk og en norsk Krone, og saa længe vi havde den fuldkomneme kunstige Tvangskurs, sat uden noget som helst Direktiv, da var det et Direktiv at sætte den i Overensstemmelse med den skandinaviske Krone. (*Vilhelm Rasmussen*: Hvilken af dem er saa den skandinaviske Krone?). Ja, det er midt imellem, om De vil. Det ene er lige saa kunstigt som det andet, og saa længe vi har en kunstig Tvangskurs — og delvis har vi det endnu —, saa er det Dilettanteri at tale om en virkelig Krone. Den Gang havde vi ingen virkelig Tvangskurs, men saa skulde den højtærede Handelsminister have sagt det den Gang, men den højtærede Handelsminister tav; da sagde han ikke, at der ikke var en skandinavisk Kronekurs; først bagefter nægtede han at opfylde Forudsætningen.

I Anledning af min Bemærkning om, at jeg ikke saa, hvor Lovhjemmel til at paabyde Tvangssalg til autoriserede Banker og Vekselerere fandtes, svarede den højtærede Handelsminister, at han havde raadført sig med Jurister. Ja, det tør jeg ikke benægte, men han har i hvert Fald ikke raadført sig med Rigsdagens Valutaudvalg om denne Sag, thi denne Bekendtgørelse var den første valutariske Bekendtgørelse, som ikke har været forelagt for Valutaudvalget. Det er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt man tillader Spekulation eller ikke. Jeg kan nu ikke vide, om Forholdene her i Landet skulde være saa forfærdelig farlige i Henseende til Spekulation, at vi nødvendigvis maa have en Særorning, som ingen af de andre Lande har; thi en saadan Bestemmelse om Tvangssalg til autoriserede Banker og Vekselerere findes aldeles ikke i andre Lande.

Her var ikke Tale om, hvorvidt Foranstaltningerne var formaalstjenlige eller ikke, men jeg spurgte: hvor i Loven af 30. Maj der fandtes Lovhjemmel for Ministeren til at paabyde denne Aflevering. Hvis Ministeren har spurgt ansete Jurister, maa de vel have givet en Begrundelse, men jeg ser ikke, at der i Loven — og den er jo ret let overskuelig, Paragrafferne er lette at læse — er nogen Begrundelse. Tværtimod siger Loven, at Nationalbankens Adgang til at fastsætte Betingelser for Salg indenfor Landets Grænser skal ophæves lige saa vel